

ARTUR HERAS

NO FICCIÓ

Obsoloscència i Permanència
de la Pintura

SALES ACADÈMIA + ESTUDI GENERAL

14 JUNY ▶ 18 SETEMBRE ▶ 2016

HORARI:

DIMARTS ▶ DISSABTE:
10 ▶ 14 + 16 ▶ 20 h.

DIUMENGES + FESTIUS:
10 ▶ 14 h.

DILLUNS TANCAT

AGOST:

DIMARTS ▶ DIUMENGE:
10 ▶ 14 h.

DILLUNS TANCAT

ENTRADA LLIURE

VISITES GUIADES:

visites.guiades@uv.es
963 864 922 (Pilar Pérez)

C/ UNIVERSITAT, 2 - VALÈNCIA

www.uv.es/cultura/exposicions

VNIVERSITAT
ID VALÈNCIA

CENTRE CULTURAL
LA NAU
VNIVERSITAT ID VALÈNCIA

à cent mètres du
centre du monde

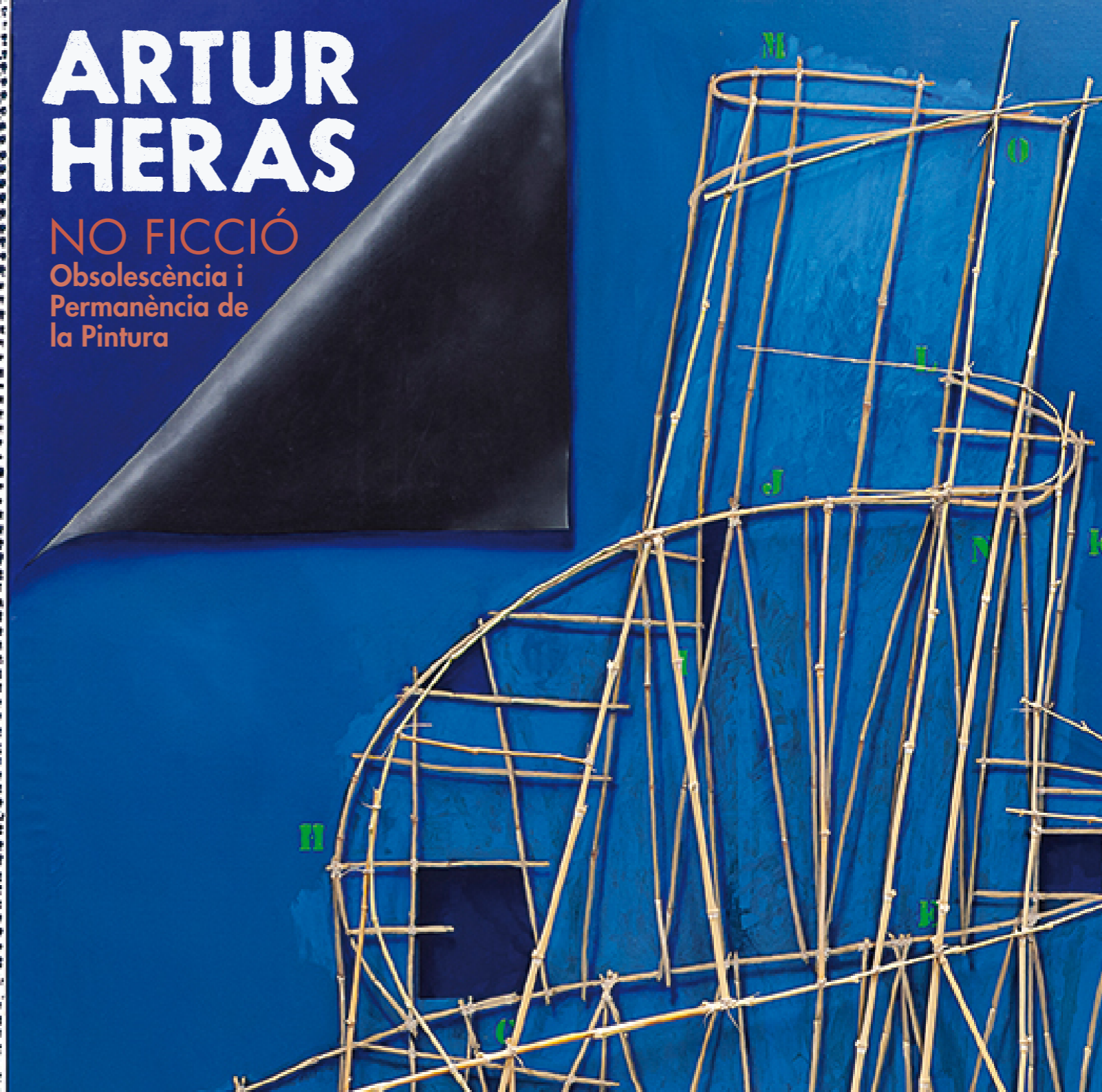
Detall Les emocions - Blau, 2014

ARTUR HERAS

NO FICCIÓ

Obsoloscència i
Permanència de
la Pintura

Fotografia Curro Tardío, 2016

Artur Heras naix al carrer de les Ànimes de Xàtiva a l'abril de 1945. Estudia als instituts Josep de Ribera, de Xàtiva, i Lluís Vives, de València, fins que ingressa a l'Escola de Belles Arts de València durant els anys seixanta.

La seua formació com a artista plàstic passa per una estreta relació amb les primeres manifestacions de l'art pop o el nou realisme i en el seu treball gràfic queden patents els vincles amb aquests moviments. Tot i això, el seu domini en l'ús de tècniques i la llibertat de llenguatges confereix a la seua obra una forta plasticitat en un pla conceptualment obert, amb una capacitat de construir, manipular i contextualitzar l'objecte artístic, que fa que predomine l'art sobre la retòrica i l'esteticisme.

Les seues primeres exposicions daten d'aquesta dècada i en 1964 obté el premi de pintura en el V Saló Internacional de Març, amb una obra que la crítica va assenyalar com una de les primeres manifestacions en la renovació del llenguatge plàstic.

Un nucli important de la seua producció gràfica va ser dissenyada per a la sala Parpalló de València, que va fundar i va dirigir (1980-1995) i en la qual van exhibir els seus treballs importants artistes d'àmbit internacional.

El Ministeri d'Educació i Cultura espanyol li va concedir el premi al millor llibre per *Ronda dels veïns de l'ermita*, editat en 1985, i el Ministeri de Cultura francès el va anomenar Cavaller de les Arts i les Lletres en 1997.

La seua obra ha sigut exposada en nombroses ciutats: Madrid, Sevilla, Saragossa, Barcelona, Santander, Palma de Mallorca, així com també a París, Mèxic D. F., Munic, Buenos Aires i Belgrad. Destaquen les exposicions que, sota el títol de *Bandera, bandera*, va mostrar a la Fundació Joan Miró de Barcelona en 1980 o l'antològica, juntament amb Armengol i Boix, que en 1995 va exhibir l'IVAM de València. En 2005 va exposar a la Galerie St. Laurent de París i al Centre d'Art Contemporani à cent mètres du centre du monde de Perpinyà en 2008. D'aquesta col·lecció s'ha fet una mostra antològica a la Fundació Chirivella-Soriano, de València, durant 2013 que, juntament amb *Despulses*, exhibida a la Fundació Caixa l'any 2000, constitueixen les més amples retrospectives. *No ficció* és la darrera de les seues propostes plàstiques que incideix en la construcció i la formulació de les iconografies actuals, que exploten el poder revelador i manipulador que qualsevol llenguatge porta incorporat en convocar el món de les sensacions i emocions. Juntament amb un conjunt de treballs de gran format que componen un fresc èpic sobre moments i fets històrics, l'artista continua experimentant amb nous formats expressius híbrids i donant protagonisme al contingut poètic de la música i la paraula en tota la seua capacitat de transmetre i commoure ▀

Detall Del festí del rey Baltasar, 2016

Deriva mediterrània, 2016

Artur Heras nace en la calle de las Ánimas de Xàtiva en abril de 1945. Estudia en los institutos Josep de Ribera de Xàtiva y Lluís Vives de València hasta que ingresa en la Escuela de Bellas Artes de Valencia durante los años sesenta.

Su formación como artista plástico pasa por una estrecha relación con las primeras manifestaciones del pop-art o el nuevo realismo y en su trabajo gráfico quedan patents los vínculos con estos movimientos; si bien su dominio en el uso de técnicas y la libertad de lenguajes, confieren a su obra una fuerte plasticidad en un plano conceptualmente abierto con una capacidad de construir, manipular y contextualizar el objeto artístico haciendo que predomine el arte sobre la retórica y el esteticismo.

Sus primeras exposiciones datan de esta década y en 1964 obtiene el premio de pintura en el V Salón Internacional de Marzo, con una obra que la crítica señaló como una de las primeras manifestaciones en la renovación del lenguaje plástico.

Un núcleo importante de su producción gráfica fue diseñada para la sala Parpalló de Valencia que fundó y dirigió (1980-1995) y en la que exhibieron sus trabajos importantes artistas de ámbito internacional.

El Ministerio de Educación y Cultura español le concedió el premio al mejor libro *Ronda dels veïns de l'ermita* editat en 1985 y el Ministerio de Cultura francés le nombró Chevalier des Arts et des Lettres en 1997.

Su obra ha sido expuesta en numerosas ciudades: Madrid, Sevilla, Zaragoza, Barcelona, Santander, Palma de Mallorca, así como París, México D.F., Múnich, Buenos Aires y Belgrado. Destacan las exposiciones que bajo el título de *Bandera, bandera* mostró en la Fundació Joan Miró de Barcelona en 1980 o la antològica, junto con Armengol y Boix que en 1995 exhibió el IVAM de Valencia. En 2005 expuso en la Galerie St. Laurent de París y en el Centre d'Art Contemporani à cent mètres du centre du monde de Perpinyà en 2008. De esta colección fue mostrada una antològica en la Fundación Chirivella Soriano de Valencia durante 2013 que con *Despulses*, exhibida en la Fundación Caixa el año 2000, componen las más amplias retrospectivas. *No ficció* es la última de sus propuestas plàstiques que incide en la construcción y formulación de las iconografías actuales, que explotan el poder revelador y manipulador que cualquier lenguaje lleva incorporado al convocar el mundo de las sensaciones y emociones. Junto a un conjunto de trabajos de gran formato que componen un fresco èpic sobre momentos y hechos històrics, el artista continúa experimentando con nuevos formatos expresivos híbrids y dando protagonismo al contenido poético de la música y la palabra en toda su capacidad de transmitir y conmovir ▀